τὴν δυνάμιν τοῦ ὀξους μίξιν ποιοῦμεν τοιαύτην· πρὸς ἑξαστῶν
ἐν ὕδατι ἑκάστου μικρὸν ὀνοφίλοτα ὑπερτιθέμεν· τοτε δὲ μικρὸν
δὲ τὴν πρώτην ποιότητα· καὶ φησὶν αὐτῶν μαχρηστικὸς εἰδὶ ὁ ὀξὺς
αἷμα πτυσμάτων ἀφιστᾶν τινὸς ποτε δεῖ θαι· ἐὰν δὲ καὶ μὴ μὲν δὲ
τρεῖς αὐτῶν ἀφῶν ἐπὶ τὸ μὴ τάρτερον ἐκ τοῦ μὴ τὲν φάρμακος ἢ
πνεύμονος ἀποτυκνῶν ἐπὶ φλοῶν ὀξυκρατὲς, κοτὰ τὸ πρῶτον
πρὶ τῆς ἀποστάσεως ἀφῶν ἀφιστᾶν εἰς τὰ πρὶ ὑρίφων διαλείπεται κα
τὰ ἔξιν ὥστε· τοὺς τοιοῦτο αἷμα πτοίησις πολὺ ὃ φῆσιν· χρὴ δὲ μὴ
τοῦ ποτοῦ ὅσον πίνειν τυλίω τῷ δεμίξαι ὀξυκρατὲς ὅσιμος ὅσον,
εἰδὲ τὸ ὀνομαζόμενον τὰ ρίχῃ δυνάμεν· οἱ δὲ ἀνάτα καὶ φαρφρόφιλα
σκαλοῦσι πυρὲ δὲ εἰ μὴ τὸ· ὥστε ἀξιοῦσι καὶ τὸ τρόπον τοῦ τὸν ὄμφα
δὲ τοροῦσι καὶ τοῦτο χρὴ σκαθαίρειν τὴν πεῖραν ἀπὸ τῶν χοῦ
τὸ δὲ μὲν τῆς ἄρκτου καὶ τὰ ὧν τῶν σπμάτων δορμὸν ἐστὶ λίθῳ
μικρὸ, ἐγχωρεῖ τοιαῦτα αὐτὰ· τοῦ δὲ πόδι δὲ λόγῳ καὶ τῆς ἀν-
θοστα καὶ ξάνθου καὶ τάυρου· καὶ οἱ τὸ πλεῖστοι δρούσι τὸ χρῆσθαι πρὸ τὴν ἡμῶν-
θεία ὧν ἀποθείτων φαρμάκων οἷς ἀπὸ σήμερον τοιαῦτα μικρὰ.
ἄρκτου καὶ τραγέου καὶ τεφρου καὶ τὸ δυνὰν ἐφάνα καὶ τὸν πολὺ
λίχρηστοι· οὐ γὰρ δὴ ἀπαξ τὰ λίς ἐστι καὶ τοῦ τοιοῦτος
μορίου τῶν ἀσθενῶν ἀποτυπόσι τοῦ φαρμάκου· οὐμὲν οὐδὲ τὸ
χρὸν ἡδὺ γλυκὸς ὡς τοιοῦτον.

περὶ αἵματος ὧν χλωρῶν τε καὶ ἑψομένων:

Τοῦδε ὧν χλωρῶν ῥαφανίζων αἵματος ὧν μὴ πρῶν οὐ βρέξοντα
λίνον ὀνομαζουσι τὸ αἷμα δυσαρεστοτάτου μὴ οὐ τὴν ὁ ἀστοῦ
τῶν βλαφαρῶν ἐκτάσεις καὶ ῥίζας ἐπὶ ἀγκάθου καὶ τὰ ἀφυ
σαι τὸ ὅρον τῶν ῥαφανῶν τὴν τάξιν· μετὰ ταῦτα καὶ τὴν γῆν τε
μὴ ὀν πολὺν ἄρον αὐτὸ καθαρὰ τοῦ τὰ καὶ ὧν προτείνων γῦ
νῶν ῥαφανῶν μᾶλλον ὀνομαζουσιν οἱ τοιοῦτοι· ὀμὸ δὲ τοῦτο τὸ
ἀποστάσεως βῶσιν ἐς τὸ ἔσω αἰῶνα.

περὶ αἵματος πρὸς ὀφθαλμῶν καὶ ὧν λοιπῶν:

Εἰ δὲ τὸ τοῦ χρυσαίου πρὸς ὀφθαλμῶν τοιοῦτον πόν ὀξυδρωτὶ ἀστὶν·
οὐδὲ τὸ χρῆσθαι ἄμμον ἔχων ὀξυδρῶν φαρμάκου ἀνάμιξαι τὸ
θαυμαστὸν οὐδὲ τὸ ὧν ὁ χαλκοῦ τῶν ἱστῶν ὀξυστωλιπόντα καὶ

License: CC-BY-NC – Genève, Bibliothèque de Genève, Ms. gr. 42, f. 185r – Galenus, De simplicium medicamentorum facultatibus (http://www.e-codices.ch/fr/bge/gr0042/185r)